ואין מונין. נטיעותיהן לשכתות שאין מונין ימים לנטיעה אלא שנים לפיכך אין הדבר ידוע לזמן מרובה שנטע בשבת: **מאי דכר אחר.** למה ליה לאתויי טעמא אחריתא: **הכי קאמר וכי אימא שבתות נמי.** זימנין דלריך למימני דתניא[ט] הנוטע ערב שביעית לי' יום לפני ראש השנה עלתה לו שנה לשני ערלה דשלשים יום בשנה תשכין שנה ומותר לקיימן בשביעית פחות משלשים יום לפני ראש השנה לא עלתה לו שנה ואסור לקיימן בשביעית הלכך זמנין דשבת זו שנטע זה הוא יום שלשים לפני ר"ה ומונין אותו שנה ואי הוה בציר הוה יומא לא הוה סליק ליה שמא ולאחר זמן כשאוכלין מן הפירות לסוף שני שנים ואומרים למה הוסרו פירות הללו לשני שנים ואומר להם השלשים שלפני ר"ה תשכין שנה ומזכירים שנטע בשבת וליקנסוה: **הא שמע דכר אחר נחשדו ישראל על שביעיה.** ואיכא למימר מתוך שהדבר ניכר אתי למישרי נטיעה בשביעית: **ולא נחשדו על שבתות.** ואפילו יחכר ויודע הדבר לא אתי למישרי נטיעתא בשבת: **דיירא בר דיירתא.** גר כן גיורת: **ס"ד.** דרבי מאיר בדרבנן לא קנים שוגג: **אכל תרומה.** בשוגג ואפי' טמאה: **משלם חולין עטורין.** ולקמן פריך אמאי משלם טהורין. האוכל תרומה שוגג אינו משלם תשלומין אלא תבואה ואינו משלם תרומה אלא חולין מתוקנין ועל ידי תשלומין הן נעשין תרומה שנאמר ונתן לכהן את הקדש (ויקרא כב) על ידי נתינתו נעשו קודש אלמא דבר הראוי לחול עליו שם תרומה בעינן ולא מעות אכל האוכלה מזיד משלם מעות: **בשוגג.** אם בשוגג שלם אלא היה יודע שהן טמאין: **תשלומי תשלומין.** ופטור גמור והן נעשין תרומה טמאה כמה שאכל: **במזיד אין תשלומי תשלומין.** ולקמיה פריך אמאי: **אמר זה ואמר זה.** שוגג ומזיד: **תשלומי תשלומין.** והן נעשין תרומה וממון כהן ואם קידש בהן אשה מקודשת: **ותוזר ומשלם חולין עטורים.** משום קנס ואינן נעשין תרומה: **והוינן בה במזיד אמאי אין תשלומי תשלומין.** אמאי קנסת ליה אמזיד דהני תשלומין הא לא הזיד בתשלומין גרועין: **דאכל מיניה.** תרומה טמאה דלא מצי למיכל בימי טומאה [י] דהאוכל תרומה בטומאת הגוף במיתה **א)** ואפילו היא טמאה: **וקמשלם ליה.** חולין טמאים דמזו ליה בימי טומאה.

ואע"ג דסוף סוף הן נעשין תרומה ולא חזו ליה דהא טמאה היא מיהו חולין טמאין מיכוין לשלומי ולא ידע דהם נעשין תרומה: **משלם כל דהו.** כל שהוא חולין בין טהורין בין טמאין: **בשוגג תשלומי תשלומין.** דהא אוכל תרומה שוגג לפי מדה משלם ולא לפי דמים. ואע"ג דהך [יא]טומאה גריעא מהכיא דאכל תשלומין הן מדאורייתא ורבנן נמי לא קנסוהו אואל ושגג בתשלומין: **במזיד.** שידע שטמאין הן: **אין תשלומי תשלומין.** דקנסוהו רבנן שמתכוין להפסיד כהן: **ואמר רב אחא בריה דרב איקא.** בגמרא (דף 5.) דמזיד נמי דקאמר ר' מאיר אין תשלומי תשלומין להפטר לגמרי קאמר כלומר שצריך לחזור ולשלם חולין טהורין כרבנן ובשוגג הוא דפליג אדרבנן דלרבי מאיר לא קנסו שוגג אבל מזיד ורבנן קנסו. והא הכא איסורא דרבנן היא דמדאורייתא תשלומין מעליא הינהו דלפי מדה משלם וכי משלם טמאין אפי' במזיד איסורא דרבנן הוא דעבד ולא קנים רבי מאיר שוגג: **לשלומי מיכוין.** ואדם כשר הוא: **ואנן ניקוס ונקנסיה.** על שגגתו. אבל מטמא ומדמע שוגג אינו מתעסק בטוהר: **בשוגג הורלה.** דהכין מרלה ומותר בשר בחלילה: **במזיד לא הורלה.** מדרבנן וקנסוה הוא לאסור בשר בחלילה אבל בעלים נתכפרו והך זריקת מזיד איסורא דרבנן היא דמדאורייתא זורק לכתחילה דהכין מרלה[ב]: **ואנן ניקוס ונקנסיה.** על שגגתו. וה"ה דמלי לשנויי הא מני רבי יהודה היא דלא קנים בדרבנן דהא לאו אתם משנה היא אלא ברייתא היא במנחות בהקומץ רבה (דף כה.) מיהו ניחא ליה לשנויי דאפי' תימא רבי מאיר היא: **המעשר בשבת.** איסור שבות דרבנן היא כדתנן במשילין (בילה דף לו.) אלו הן משום שבות של מלוה אין מגביהין תרומות ומעשרות דמיחזי כמתקן והך המעשר בשבת אתם משנה היא במסכת תרומות (פ"ב מ"ג). וכן המטביל כלי מטביל נמי איסורא דרבנן היא במסכת בילה בפרק י"ט (דף יח.) מפני שגרלה כמתקן כלי. וכל הני דמינן דרבי מאיר אדרבי מאיר דקנים לעיל בדרבנן:

נפלו

וקמשלם מידי דחזי ליה בימי טומאתו. פירוש קודם שישלם אבל לאחר ששילם נעשה תרומה ולא חזי ליה: **אבל** תרומה טהורה ושילם חולין טמאין מהו כו' בשוגג תשלומין תשלומין. לא כמו שפירש בקונטרס דקסבר דלפי מדה משלם דאפי' את"ל דלפי מדה משלם לא מיפטר אלא אם כן ישלם שיהו שוין להסיקה כשיעור תרומה טהורה שאכל דלא גרע מגזלן כדאמר התם כל היכא דמעיקרא שוה ד' ולבסוף שוה זוזא לא מנעי לך דלפי דמים משלם כי מינעי לך דמעיקרא לא שוה אלא זוזא ולבסוף שוה ד' מ"מ במזיד אין תשלומיו תשלומין דאכל מידי דקפלי עליה זביעא ומשלם מידי דלא קפלי עליה זביעא: **הכא** בקנסו שוגג אבל מזיד כו'. בהאשה רבה (יבמות דף 5.) מעיקרא ס"ד דאין תשלומיו תשלומין כלל קא"ל מאיר ופריך מינה למאן דאמר אין כח התורה כיד חכמים לעקור דבר מן התורה ומסיק דאין תשלומיו תשלומין וחוזר ומשלם חולין טהורים כדרבנן ולא פליגי אלא בקנסו שוגג אבל מזיד כו': **דם** שנטמא וזרקו. וא"ת מאי קשיא ליה לר"מ והא לאו אתם מתני' היא דברייתא היא בהקומץ רבה (מנחות דף כה.) וי"ל דסמיך אתם מתני' דכילד צולין (פסחים דף פ:) דתנן הפסח שנזרק דמו ואח"כ נודע שהוא טמא הכין מרלה ודייק בגמ' טעמא דאח"כ נודע הא נודע ואח"כ מזרק לא ומייתי ברייתא דמפרש בהליה והך קושיא לרבינא דמפרש [בפ' כילד צולין] (שם) דשוגג קאי אזריקה דלרב שילא דמפרש דקאי אטומאה לא קשה מידי דטומאה דאורייתא: **המעשר בשבת.** מתנה היא בפרק שני דתרומות (משנה ג) וכן ההיא דהמטביל כלים ופריך מינייהו משום דאתם משנה ר"מ היא ומימה דפריך ברישא מהכיא דמעשר והיא שנויה שם בסוף: **נפלו** ונתפצעו. תימה דתניא בירושלמי בפרק בתרא דערלה נפלו ואח"כ נתפצעו בין בשוגג בין במזיד לא יעלו דברי ר"מ וחכי יהודה אומר בין בשוגג בין במזיד יעלו ורבי יוסי אומר שוגג יעלו מזיד לא יעלו טעמא דר"מ דקנים שוגג אבל מזיד טעמא דרבי יוסי כדאמר רבי אבהו בשם ר' יוחנן כל האיסורין שריבה עליהם שוגג מותר מזיד אסור טעמא דרבי יהודה מפרש משום דכבר קנסו בידו פירוש כבר נתקלקלו פירותיו בשעת פליעה: אמר

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com